

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/17/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118010222
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3118010222.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Dušana Krč-Šeberu a JUDr. Jozefa Janíka v trestnej veci proti obžalovanému F. K., nar. X.XX.XXXX v Z., K. republika L., trvale bytom Z., G. XXX/XX, trestne stíhaného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 24. apríla 2019, prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 1T/13/2018, zo dňa 24. januára 2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 24. januára 2019, sp. zn. 1T/13/2018 bolo rozhodnuté tak, že obžalovaný F. K. podľa § 285 písm. a) Tr. por. sa osloboduje spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín, č. 1Pv 753/17/3309-29, zo dňa 12. februára 2018 pre skutok, obžalobou právne posúdený ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že od presne nezisteného času asi od roku 2014 v Y. a na iných miestach opakovane a naposledy v noci z 03.10.2017 na 04.10.2017 v rodinnom dome v Y. č. XXX sa vyhrážal svojej manželke U. K., bytom Y. č. XXX slovami, že ju zabije, že ju zastrelí a potom aj seba, pretože nemá čo stratiť, a taktiež ju vulgárne osočoval, čo u poškodenej vyvolalo obavu o život a zdravie, najmä preto, že obžalovaný je držiteľom zbrane, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu v zákonnej lehote písomne podal odvolanie prokurátor v neprospech obžalovaného. Prokurátor podané odvolanie dodatočne písomne odôvodnil. V úvode dôvodov odvolania poukázal na obsah výrokovej časti napadnutého rozsudku a na to, že proti tomuto rozsudku podal odvolanie. Ďalej prokurátor uviedol nasledovné:

„Samosudca Okresného súdu Trenčín v odôvodnení rozsudku konštatoval, že so zreteľom na zásadu "v pochybnostiach v prospech obžalovaného" prokuratúra neuniesla dôkazné bremeno, keď súd nemal jednoznačne, teda bez rozumných a logických pochybností dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Ďalej odôvodňuje, že stíhaný skutok bol ustálený výlučne na základe výpovede svedkyne poškodenej, a to konkrétne zápisnicou z prípravného konania zo dňa 07.10.2017, pritom iný dôkaz usvedčujúci obžalovaného zo spáchania stíhaného skutku, či už priamy, alebo nepriamy, na hlavnom pojednávaní vykonaný nebol. Poukazuje na zmenu v postoji poškodenej, ktorá na hlavnom pojednávaní využila svoje právo podľa § 130 Trestného poriadku a odmietla vypovedať, čím je možné vzhľadnúť napríklad obavu poškodenej z prípadných následkov zopakovania jej výpovede z prípravného konania na hlavnom pojednávaní pod prísahou. Taktiež argumentuje dôvodmi, pre ktoré vyhodnotil poškodenú za nedôveryhodnú.

S argumentáciou samosudcu Okresného súdu Trenčín ako aj s jeho rozhodnutím sa nestotožňujem, a to z nasledujúcich dôvodov: Na hlavnom pojednávaní boli vykonané dva dôkazy, prvým bol výsluch obžalovaného F. K., ktorý vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní, no prioritne uviedol, že jeho manželka na neho podala trestné oznámenie, lebo ju nahneval, pretože komunikoval s p. X. od ktorého zisťoval, aký vzťah má s poškodenou a varoval ju pred ním, uviedol, že sa manželke nikdy nevyhrážal zbraňou ani smrťou.

Druhým dôkazom vykonaným na hlavnom pojednávaní bola výpoveď poškodenej U. K., ktorá bola vykonaná čítaním jej zápisnice o výsluchu z prípravného konania zo dňa 07.10.2017, z ktorej obsahu vyplynuli závery bližšie popísané v napadnutom rozhodnutí súdu.

Samosudca na základe takto vykonaných dôkazov vyhodnotil poškodenú ako nedôveryhodnú, čo odôvodnil tým, že poškodená podala na obžalovaného trestné oznámenie až dňa 06.10.2017, teda dva dni po tom, čo sa jej mal obžalovaný vyhrážať zabitím, ako aj, že tak učinila, v deň, kedy obžalovaný telefonoval s p. X. a zisťoval si ich vzťah. Dôvodom vedúcim súd k nedôveryhodnosti poškodenej patrí aj zmena jej postoja na hlavnom pojednávaní, kedy odmietla k veci vypovedať, v čom súd vzhliadol napríklad obavu poškodenej z prípadných následkov zopakovania jej výpovede z prípravného konania na hlavnom pojednávaní pod prísahou.

Mám za to, že samosudca celkom nesprávne a neopodstatnene vyhodnotil poškodenú ako nedôveryhodnú, a na strane druhej nevenoval žiadnu bližšiu pozornosť vyhodnoteniu dôveryhodnosti obžalovaného.

Popritom súd nereflektoval, že obžalovaný mal dňa 04.10.2017 skutočný motív k vyrieknutiu hrozby zabitím na adresu poškodenej, pretože práve dňa 04.10.2017 mal opäť podozrenie z nevery poškodenej, vytrhol jej mobilný telefón a telefonoval poškodenej bývalému kamarátovi, ktorému sa onej zmieňoval tak, že ju označoval vulgarizmami. Navyše sám obžalovaný vo výpovedi zo dňa 07.10.2017 na otázku policajta, či sa vyhrážal svojej žene smrťou, že ju zabije, zlikviduje odpovedal, že nie, ale keby to chcel, urobí to a nepovie jej to. Obžalovaný bol navyše v nedávnej minulosti (rok 2016) právoplatne postihnutý pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa dopustil tým, že sa inej osobe vyhrážal, že na ňu pošle balkánsku maфиu.

Dôležitým a neprehliadnuteľným momentom pre vyhodnotenie dôveryhodnosti obžalovaného je jeho tvrdenie o nezákonnosti zápisnice o výsluchu poškodenej zo dňa 07.10.2017 z dôvodu, že obžalovaný mal byť počas vedenia výsluchu poškodenej bezdôvodne vykázaný policajtom z výsluchovej miestnosti, ktoré tvrdenie obžalovaného bolo preukázateľne vymyslené, účelové a klamlivé, uvedené len z dôvodu, aby nemohla byť predmetná zápisnica čítaná na hlavnom pojednávaní. Sám samosudca sa v tomto závere stotožnil s argumentáciou prokurátora, a takéto tvrdenie obžalovaného posúdil ako účelové. Ak teda obžalovaný tvrdí, že skutok nespáchal, prečo potom účelovo klamal, aby tak docielil nemožnosť vykonania jediného priameho dôkazu, ktorý ho usvedčoval zo spáchania žalovaného skutku? Tu sa teda záver samosudcu o dôveryhodnosti obžalovaného jednoznačne rozchádza.

Mám za to, že obžalovaný poukazom na vyššie uvedené fakty, nie je dôveryhodnou osobou, a skutočnosť, že poškodená odmietla na hlavnom pojednávaní vypovedať, nemožno vyhodnotiť ako znak jej nedôveryhodnosti, pretože poškodená v žiadnom smere nepoprela, že sa skutok stal tak, ako ho popísala v prípravnom konaní (a to opakovane), ale odmietnutie jej výpovede znamená len zmenu jej postoja, pretože vie, že jej výpoveď na hlavnom pojednávaní môže znamenať trestné stíhanie obžalovaného, s ktorým sa po uplynutí času od spáchania skutku evidentne „udobrili“. Poškodená teda svoju výpoveď z prípravného konania nepoprela, ani nespochybnila, iba o skutku už opakovane nechcela vypovedať.

Na tomto mieste dávam do pozornosti (i keď za vedomosti, že nejde o dôkaz použiteľný pre rozhodnutie súdu) záznam o podaní vysvetlenia U. D. - syna poškodenej, ktorý v podanom vysvetlení potvrdzuje výpoveď poškodenej o tom, že obžalovaný sa jej pravidelne vyhráža zabitím a zlikvidovaním. Aj tento uvedený svedok následne svoju výpoveď nepoprel, ale využil ustanovenie § 130 odsek 2 Trestného poriadku a odmietol vypovedať.

Súhrnom som toho názoru, že súd nedostatočne vyhodnotil vykonané dôkazy, nevysporiadal sa správne so zisteným skutkovým stavom, keď v napadnutom rozhodnutí vysvetľuje iba dôvody vedúce k jeho presvedčeniu o nedôveryhodnosti poškodenej, bez bližšieho vysvetlenia, prečo práve obžalovaný je dôveryhodný, čo následne vyústilo do nesprávneho výroku v rozhodnutí samosudcu v predmetnej trestnej veci.

Vzhľadom na vyššie uvedené preto navrhujem, aby Krajský súd Trenčín podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku z dôvodov uvedených v § 321 odsek 1 písmeno b), c) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T 13/2018 zo dňa 24.01.2019 vo výroku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písmeno a) Trestného poriadku a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.“

Na verejnom zasadnutí, konanom o podanom odvolaní, nadriadený prokurátor krajskej prokuratúry sa stotožnil s odvolaním, ako aj jeho písomnými dôvodmi a navrhol odvolaciemu súdu rozhodnúť podľa petitu v písomných dôvodoch odvolania. Obhajca obžalovaného navrhol odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť z dôvodu, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za správny a zákonný.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania prokurátora podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť oslobodzujúceho výroku napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu oslobodzujúceho výroku rozsudku okresného súdu, napadnutého odvolaním prokurátora v neprospech obžalovaného, z obsahu odvolania a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Z odvolania prokurátora a z vyššie citovaného obsahu jeho písomných dôvodov vyplýva, že prokurátor v dôvodoch odvolania proti napadnutému rozsudku okresného súdu namietal správnosť postupu okresného súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, na základe ktorého hodnotenia dôkazov okresný súd dospel k záveru o nepreukázaní spáchania skutku, pre ktorý bola na obžalovaného v prejednávanej veci podaná obžaloba. Podľa názoru odvolacieho súdu prokurátor teda namietal nesprávnu aplikáciu § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení vykonaných dôkazov, v ktorom pochybení videl podľa dôvodov odvolania vadu, spočívajúcu v nevyporiadaní sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

Odvolací súd zo zápisnice o hlavnom pojednávaní konštatuje, že prokurátor na hlavnom pojednávaní pred vyhlásením dokazovania za skončené nemal žiadne návrhy na vykonanie dokazovania, teda nenavrhol ani opakovať už vykonané dôkazy a ani vykonať iné nové dôkazy. Z obsahu podaného odvolania a jeho vyššie citovaných dôvodov tiež nevyplývajú žiadne návrhy na doplnenie dokazovania vo veci. Pokiaľ teda prokurátor okresnej prokuratúry v písomných dôvodoch v rámci návrhu, ako má odvolací súd rozhodnúť, navrhol zrušiť napadnutý rozsudok podľa aj § 321 ods. 1 písm. c) Tr. zák. (z dôvodu porušenia ustanovenia Trestného zákona), odvolací súd konštatuje, že ide o dovolací návrh, ktorý nie je vôbec odôvodnený ani postojmi prokurátora na hlavnom pojednávaní a ani v odôvodnení podaného odôvodnenia. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že návrh prokurátora zrušiť napadnutý rozsudok aj podľa § 321 ods. 1 písm. c) Tr. por. je nedôvodný.

V súvislosti s odvolaním prokurátora namietanou správnosťou hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany okresného súdu odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich

obstarať súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda súd prvého stupňa postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku súdu prvého stupňa vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav vecí nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože súd prvého stupňa by nehodnotil správne dôkazy vykonané vo veci samej, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., môže odvolací súd upozorniť súd prvého stupňa len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel ku skutkovému záveru, podľa ktorého vykonané dôkazy v zmysle § 285 písm. a) Tr. por. bez akýchkoľvek pochybností nepreukazujú, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný trestne stíhaný.

Na základe preskúmania vecí, odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a nevykazujú vady, ktoré by mali základ v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., ako aj v nesprávnej aplikácii jednej zo základných zásad trestného konania, a to zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“. Z vyššie citovaného obsahu odôvodnenia odvolania odvolací súd konštatuje, že prokurátor v dôvodoch odvolania nenamieta, že by skutkové závery okresného súdu nemali oporu v tom, čo vyplynulo z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, resp. že by bol postup okresného súdu rozporný s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. v zmysle vyššie uvedeného teoretického rámca, ale sa len domáha vyvedenia iných záverov, iného hodnotenia dôkazov s tým, aby odvolací súd nariadil okresnému súdu, čo má vyvodiť z vykonaných dôkazov (ustáliť skutkové závery z prečítanej výpovede poškodenej na hlavnom pojednávaní). Takejto požiadavke však odvolací súd v zmysle vyššie uvedených úvah o oprávnení odvolacieho súdu preskúmať správnosť postupu súdu prvého stupňa pri hodnotení dôkazov nemôže v žiadnom prípade vyhovieť, keďže odvolací súd nemá právomoc udeľovať súdu prvého stupňa záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov (nemá právo prikazovať, o ktoré konkrétne dôkazy má oprieť skutkový stav vecí a aké konkrétne závery má z vykonaných dôkazov vyvodiť). Odvolací súd opakovane zdôrazňuje, že má právomoc upozorniť súd prvého stupňa len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

S poukazom na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku a na základe preskúmania obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku riadne vypořiadal so všetkými okolnosťami, významnými pre rozhodnutie a dal riadne odpovede, prečo nedospel k záverom, vyvedenia ktorých sa domáhal prokurátor v dôvodoch svojho odvolania. Odvolací súd musí tiež konštatovať, že argumentácia okresného súdu, o ktorú oprel svoj záver o nepreukázaní skutku, pre ktorý je obžalovaný trestne stíhaný, má úplnú oporu v obsahu vykonaného dokazovania. Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd pri hodnotení vykonaných dôkazov postupoval aj v úplnom súlade s ustálenou súdnou praxou, podľa ktorej ak súd stojí pred úlohou zhodnotiť vierohodnosť dvoch v podstatných bodoch diametrálne odlišných dôkazov (v danom prípade na hlavnom pojednávaní prečítaná výpoveď poškodenej stojaca proti výpovedi obžalovaného), nemôže nevierohodnosť jedného z týchto dôkazov odôvodniť len okolnosťami, ktoré svedčia o vierohodnosti druhého dôkazu (viď R 6/1970).

V súvislosti s argumentáciou prokurátora v dôvodoch jeho odvolania vo vzťahu k namietaným vadám v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. s poukazom na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné sa stotožniť s názorom prokurátora, podľa ktorého názoru okresný súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania primárne uveril výpovedi obžalovaného.

Odvolací súd konštatuje, že na základe obsahu dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní stál okresný súd pred úlohou vyporiadať sa s existenciou dvoch verzií, týkajúcich sa udalostí v čase a na mieste činu, pričom od začiatku trestného stíhania existovala verzia činu, prezentovaná obžalovaným a proti nej stojaca verzia poškodených, z ktorej verzie bol vyvodенý popis skutku, pre ktorý je obžalovaný trestne stíhaný. Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd pri posudzovaní tejto otázky veľmi správne poukázal na to, že základným predpokladom pre uznanie obžalovaného vinným zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe je nepochybné preukázanie, že skutok, pre ktorý bola na obžalovaného podaná obžaloba, sa stal a pokiaľ by súd v konaní po vykonanom dokazovaní zistil, že skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, sa nestal, resp. že by sa nedokázalo bez akýchkoľvek pochybností, že sa tento skutok stal, je potrebné obžalovaného spod obžaloby oslobodiť. Z hľadiska uvedeného východiska preto podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd pri hodnotení dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní správne zamerl svoju pozornosť na to, či vo veci vykonané usvedčujúce dôkazy spolu s ostatnými dôkazmi (neutrálnymi alebo svedčiacimi v prospech obžalovaného) bez akýchkoľvek pochybností preukazujú spáchanie skutku, uvedeného v obžalobe a či zároveň bez akýchkoľvek pochybností vyvracajú aj obranu obžalovaného.

Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, okresný súd na základe svojho postupu pri hodnotení dôkazov dospel k záveru, že usvedčujúce dôkazy nie sú podľa jeho názoru dostatočné na to, aby mohol na týchto dôkazoch založiť svoje neochvejné a nespochybniteľné presvedčenie o vine obžalovaného zo spáchania skutku, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba. Okresný súd podľa názoru odvolacieho súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne, logicky a opierajúc sa o argumenty, ktoré majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, vysvetlil, prečo ho jediný dôkaz, vykazujúci znaky usvedčujúceho dôkazu, vo svetle ostatných dôkazov nepresvedčili bez akýchkoľvek pochybností o preukázaní spáchania skutku, uvedeného v obžalobe. Preto odvolací súd z uvedených dôvodov nezistil skutočnosť, ktoré by mohli viesť k odôvodnenému záveru o porušení ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, teda odvolací súd nezistil vady napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

Na podklade odvolania prokurátora odvolací súd skúmal aj správnosť napadnutej výrokovej časti rozsudku okresného súdu z hľadiska existencie prípadných ďalších väd, v odvolaní prokurátora nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,

m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,

n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmienené prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutého rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávacom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné poukázať na zistenia, ktoré ho vedú k právneho názoru, odlišnému od názoru okresného súdu a prokurátora, podľa ktorého v prejednávacom prípade neboli splnené zákonné podmienky na prečítanie ani jednej z výpovedí poškodenej zo dňa 7.10.2017 postupom podľa § 263 ods. 4 Tr. por. Zápisnicu o výsluchu poškodenej z uvedeného dňa, vykonaného v čase od 10.00 do 11.20 hod. nebolo možné prečítať z dôvodu absencie poučenia o práve odoprieť vypovedať, keďže v tom čase sa viedlo trestné stíhanie len vo veci (trestné stíhanie pred vznesením obvinenia - vo veci). Zápisnicu o výsluchu poškodenej z uvedeného dňa, vykonaného v čase od 19.00 do 20.15 hod. (č. l. 30 -32), nebolo možné prečítať preto, že zápisnica nespĺňa zákonné náležitosti podľa § 59 ods. 1 Tr. por., eventuálne podľa § 58 ods. 1 písm. d) Tr. por., alebo preto, že bolo porušené právo obvineného na obhajobu. Zo zápisnice o uvedenej výpovedi poškodenej vyplýva, že táto zápisnica nie je podpísaná obžalovaným, hoci podľa zaznamenaného obsahu („Obvinený nemal počas výsluchu žiadne otázky.“) sa mal obžalovaný tohto úkonu zúčastniť. Z uvedených dôvodov odvolací súd konštatuje, že obsah predmetnej zápisnice nedáva reálny podklad o skutočnom priebehu tohto výsluchu tak, ako mu to ukladá aj ustanovenie § 59 ods. 1 Tr. por., odhliadnuc od existencie tvrdení obžalovaného o vykázaní jeho osoby z tohto výsluchu, ktoré vykázanie nie je v zápisnici zaznamenané. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že tento jeho názor nie je v rozpore s pokynmi v jeho uznesení zo dňa 26.10.2018, sp. zn. 3To/43/2018, nakoľko uvedené uznesenie prikazovalo okresnému súdu vo vzťahu k návrhu prokurátora na prečítanie výpovede poškodenej aplikovať zákonným spôsobom ustanovenie § 263 ods. 4 Tr. por. namiesto ustanovenia § 263 ods. 1, 3 písm. c) Tr. por., pôvodne aplikovaného okresným súdom. Aj napriek uvedenej vade odvolací súd nedospel k záveru o existencii vady v zmysle § 371 ods. 1 g) Tr. por., keďže rozhodnutie okresného súdu o nevine obžalovaného nie je založené na obsahu tohto na hlavnom pojednávaní vykonaného nezákonného dôkazu.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomu uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.